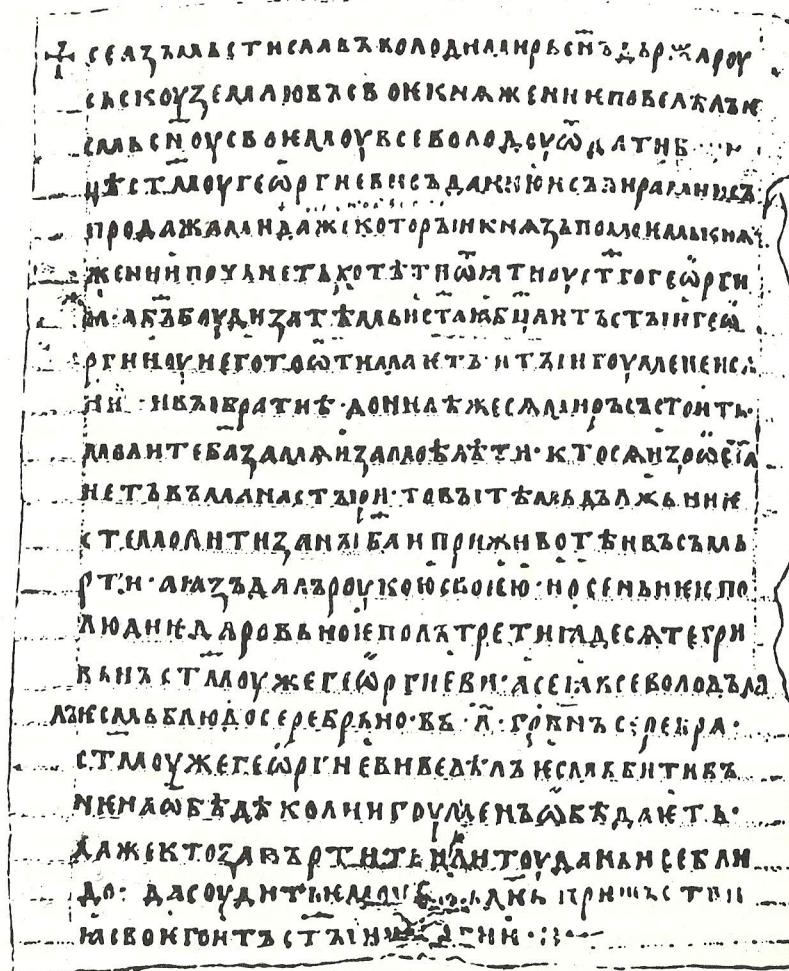

proto uvádíme pouze speciální studii G. O. Vinokura Фонетика Мстиславовой грамоты 1130 г. In: Вопросы славянского языкоznания, вып. 6, Москва 1962, 66–75 a souhrnnou práci V. I. Borkovského Синтаксис древнерусских грамот. Простое предложение, Львов 1949 a Синтаксис древнерусских грамот. Сложное предложение, Москва 1958. Zajímavý je pokus

Mstislavova listina.

o fonetickou transkripcí listiny prof. Černycha (П. Я. Черных, Историческая грамматика русского языка. Изд. 3, Москва 1962, 367–369).

Znění listiny uvádíme na základě fotolitografické reprodukce originálu s přihlédnutím k tištěným vydáním.

+ се дѣзъ мъстиславъ володимиръ съ дѣржа роу
съ скоу землю въ своє кнажение повелѣль ю
смъ сноу свою всеволоду ѿдати б(оу)и
цѣ стмоу ге(ѡ)ргиеви съ данию и съ вирами и съ

+ и вено вотское

продажами даже которыи кназъ по моемъ кнажении почнеть хотѣти ѿдати оу стго ге(ѡ)рги
я · а бѣ боуди за тѣмъ и стаѧ бца и тѣ ствии геш
ргии оу него то штимаѣть · и ты игоумене иса
иу · и вы братиѣ · дониелѣ же са миръ състоить ·
молите ба за ма и за моѣ дѣти · кто са изошта
неть въ манастыри · то вы тѣмъ дѣлжни ю
сте молити за ны ба и при животѣ и въ съмъ
рти · а іазъ даљ рукою своюю · и осеньнєю по
людие даровыное полѣтретия деслете гри
вънъ стмоу же ге(ѡ)ргиеви · а се я всеволодъ да
ль юсмъ блюдо серебрно · въ л. грѣнъ серебра ·
стмоу же ге(ѡ)ргиеви велѣль юсмъ бити въ
нє на ѿбѣдѣ коли игоуменъ ѿбѣдїєтъ ·
даже кто запѣтить или туу дань и се блю
до · да соудить юмоу бѣ въ днѣ пришѣстви
я своюго и тѣ ствии ге(ѡ)ргии :-

Mstislavova listina se na první pohled jeví jako běžná darovací listina, neboť poskytování nebo odkazování majetku církvi nebylo ve středověku nijak neobvyklým. Na pozadí historických procesů, které v dané době probíhaly, ji však můžeme spatřit v poněkud jiném světle. V Novgorodě, který, jak známo, byl významným obchodním centrem, vznikla bohatství a též politická moc bojarů a kupckého patriciátu, což se navenek projevilo např. tím, že si novgorodští měšťané vymohli, aby dosavadní knížetem jmenovaní místodržící (posadníci), jako byl nám již známý Ostromir, byli nahrazeni posadníky volenými městským shromážděním. K tomu po prvé došlo r. 1126, kdy Novgorodane „vědala posadničstvo miroslavou goryatiničio“, jak uvádí Novgorodský letopis. Moc knížete Vsevoloda byla těmito procesy stále více oslabována a nebudeme asi daleko od pravdy, jestliže v jeho cestě k otci Mstislavovi do Kyjeva r. 1130 (въ то же время ходи къловоу къ оцю) nebudeme spatřovat pouhou přibuzenskou návštěvu, ale spíše setkání dvou státníků, jehož účelem bylo hledat východisko z dané situace.